

Francis Speeches 2023 November

[EN - IT]

**ADDRESS OF HIS HOLINESS POPE FRANCIS
TO THE PARTICIPANTS IN THE GENERAL CHAPTER
OF THE CONGREGATION OF THE SCHOOL SISTERS OF NOTRE
DAME**

***A Szentatya beszéde a Boldogasszony Iskolanővérek
Kongregációjának Általános Káptalanján résztvevőkhöz***

Szent Kelemen Terem

2023. november 13.

Kedves Nővérek, jó reggelt kívánok!

Üdvözöllek Benneteket az itt Rómában megrendezésre kerülő 25. Általános Káptalanotok alkalmából. Ahogy összegyűltök, hogy hálat adjatok a Mindenható Istennek múltbeli és jelenlegi áldásaiért, és hogy megkülönböztetéssel fontoljátok meg Kongregációtok jövőbeli irányát, az a reményem hogy alapítótok, Boldog Terézia Gerhandinger örökségéből továbbra is inspirációt merítetek, akinek boldoggá avatási évfordulója épp november 17., az Általános Káptalanotok zárónapja lesz. Hogy is áll a szentté avatása?

Boldog Terézia élete a hit átformáló erejéről, az új utak keresésének bátorságáról és a fiatalok nevelése iránti elkötelezettségről tanúskodik. Átfogó látásmóddal rendelkezett, amelynek részét képezte a tudományos ismeretek átadása mellett a lélek ápolása, és együttérző, felelősségteljes és Krisztust a középpontba helyező személyiségek nevelése, vagyis a szív formálása, hogy együttérzőek legyenek. Nyomdokaiban járva folytatjátok az ő útjait a nevelés, szolgálat és lelkiesség terén. Ahogy a Szabályotokban olvassuk, Boldog Terézia anya „a Kongregációt az Eucharisziára alapozta, szegénységben horgonyozta le, és Máriának ajánlotta.” Tetszik ez nekem: *a szegénységben horgonyozta le*. Valódi szegénység nélkül nincs szeretetesség. A szegénység a szeretetesség garanciája. A szegénység nemcsak egy erény,

hanem maga a garancia. Mindig emlékezzetek erre. Ez a szilárd alap tette lehetővé, hogy a Boldogasszony Iskolanővérek elmenjenek az egész világra és tanúságot tegyenek az Evangéliumról, láthatóvá téve Krisztust a továbbajándékozott szeretet, hit és remény által. (vö: KV 4.)

A téma, amit a Káptalanra választottatok, „A világot átfogó közösség prófétai tanújaként élni”, óriási erővel bír mai világunkban. A Szentírás számos hivatkozást tartalmaz az olyan egyének és közösségek prófétai hivatására, akik az egység (communio) ügyét mozdították elő Isten szent és hűséges népének tagjai között. Gondolok itt például Jeremiás prófétára, akinek az volt a küldetése, hogy eggyé váljon a szenvedésben Izrael népével és így segítsen nekik felismerni és közösen viszonzni Isten szövetségi szeretetét. Említhetném még Szent Pált is, aki arra emlékeztette a római őskeresztényeket, hogy „sokan egy test vagyunk Krisztusban” (Róm 12,5). Valóban, a ti karizmátok is „mindenkit arra az egységre vezetni, amiért Krisztus küldetett”, Jézus azon vágyán alapul, hogy akik benne hisznek, mindnyájan egyek legyenek. (vö. Jn 17,11)

Az evangéliumi tanácsokat követő nőkként már hosszú ideje úttörő szerepet vállaltok a megszentelt élet prófétai dimenziójának a kiteljesítésében, ami „élő emlékezete Jézusnak, mint Megtestesült Igének, az ő életének és cselekedeteinek az Atyához és a teljes emberiséghez fűződő viszonyában.” (Vita Consecrata²²) A Ti ilyen irányú elköteleződésetek nem csak annak az ajándéknak a jele, amivel saját magatokat felajánlottátok az Úrnak, hanem egyben annak is bizonyítéka, hogy készen álltok szolgálni minden embertársatokat az Úrban.

Most, amikor a Kongregáció új útjait keresitek, és eközben erős gyökerekkel kapcsolódtok ahhoz az örökséghez, amit Alapítótok hagyott rátok, biztatlak benneteket, hogy továbbra is legyetek az evangéliumi szolidaritás bátor tanúi korunkban, amikor sokan megtapasztalják a széttöredezettséget és a széthúzást. Ez a felelősség egyre nagyobb jelentőségre tesz szert az Egyházban zajló szinódusi folyamat fényében. A Káptalan lehetőséget teremt, hogy még intenzívebben hallgassátok a Szentlelket és egymást, és így tovább erősítsétek a titeket, mint nővéreket, és mint Krisztus testének tagjait egyesítő kötelékeket.

Szeretném külön kiemelni ezt a fogalmat: meghallgatás. Mindannyian szeretünk beszélni. Mindenki, nemcsak a nők, hanem mindenki. Viszont nehéz megtanulni jól hallgatni. Az Úr

másokon keresztül szól hozzánk. Fontos a másikat úgy meghallgatni, hogy közben ne azon járjon az eszem: „Mit fogok válaszolni?” Nem. Meghallgatni: úgy, hogy a másik szavai eljussanak a szívemig, és ha utána úgy érzem, hogy válaszolnom kell, akkor válaszlok. A meghallgatás képessége olyan erény, amelyet fontos ápolnunk a szerzetesi közösségekben. Hallgatni az Úrra, de ugyanígy embertársainkra is. Ez nagyon fontos.

Kedves Nővérek, köszönöm a látogatást és imádkozom azért, hogy a Szentlélek elárásszon titeket áldásaival és így a Káptalanon folytatott beszélgetések és meghozott döntések meghozzák gyümölcseiket közösségek életében. És nincs kétségem afelől, hogy lesznek ilyen gyümölcsök, ha elsajátítjátok a meghallgatás képességét. Szűz Mária, az Egyház anyja védelmezzon és segítsen benneteket, és mutassa meg nektek a helyes utat. Szívemből megáldalak benneteket, és minden Nővéreteket szerte a világon.

Hányan is vagytok? Hány nővér van? (válasz: 1900). 1900? Mindannyiukat üdvözlöm! 1900 pusztit küldök nekik. Még egyszer szívemből megáldalak benneteket, és minden Nővéreteket, és kérem, hogy imádkozzatok értem, mert szükségem van rá.